

בתי המשפט

8

בית משפט השלום ירושלים

בש"א 6330/08
בש"א 6111/08
ת.א 11591/08
17/03/2008

לפני כב' השופטת ר' שלו-גרטל

בעניין:

המבקשים

1. ישי קוקבקה
2. ק. מוצרים ופתרונות בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד ש' אוסלנדר ואח'

- נ ג ד -

המשיבות

1. אודיט קונטרול ישראל בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד מ' רוזן ואח'
2. קייטיאסי בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד מ' ג'דעון

החלטה

1. ראשיתם של ההליכים בבקשה דחופה "לסעדים זמניים במעמד צד אחד" שהגישו המשיבות נגד המבקשים, בתאריך 14.2.08 (בש"א 6111/08). בבקשה עותרות המשיבות לשורה של סעדים זמניים שעניינם מניעת תחרות, מניעת שימוש בדואר אלקטרוני, ואיסור הפרת חובת סודיות [סעי' 91 בבקשה].
בד בבד עם הגשת הבקשה, הגישו המשיבות תביעה לסעד כספי, סעד הצהרתי לפיו אתר האינטרנט **ktec.co.il** הוא בבעלות משיבה מס' 1 ו"כל מייל עם סיומת **ktec.co.il** הוא שלה לרבות כל תכניו" [סעיף 99 בפרשת התביעה]. כמו כן עתרו למספר סעדים קבועים, בדיוק כמו הסעדים הזמניים בבקשה [סעיף 98 בפרשת התביעה].
2. הבקשה הונחה על שולחני בעת התורנות, מבלי שמי מעורכי דינם של המשיבות נכחו בבית המשפט. לאחר עיון בבקשה, לא ניתן צו במעמד צד אחד, ונקבע דיון במעמד הצדדים לתאריך 19.2.08. מפאת השלג, נדחה הדיון למחרת היום 20.2.08. במועד הדיון ביקש פרקליט המבקשים לדחות הדיון, ולאפשר לו להגיש תצהיר תגובה מפורט, אשר נבצר ממנו להגיש מפאת לוח זמנים קצר.

בתי המשפט

9

בית משפט השלום ירושלים

**בש"א 6330/08
בש"א 6111/08
ת.א 11591/08
17/03/2008**

לפני כב' השופטת ר' שלו-גרטל

פרקליטי המשיבות לא התנגדו, אך ביקשו שינתן צו זמני, ואף ציינו כי המבקשים פנו לבית המשפט השלום בתל אביב יפו, למחרת הגשת תביעתם, בבקשה לסעד זמני, ואף קיבלו צו עיקול זמני. בנסיבות העניין, נתתי ארכה למבקשים להגיש תצהיר נגדי, והדיון נדחה לתאריך 2.3.08. למען האיזון ושמירת מצב קיים עד לדיון, נתתי צו ארעי לפיו נאסר על המבקשים לעשות פעולה שיש בה תחרות עם המשיבות.

יוער, כי שאלת הסמכות העניינית הועלתה על ידי כבדרך אגב, אולם מכיוון שלא התקיים דיון לגופו של עניין, ולאור בקשת הדחיה, לא נדונה והוכרעה.

בטרם הגיע מועד הדיון, הגישו המבקשים בתאריך 26.2.08 את הבקשה נשוא החלטה זו, לפיה הם מבקשים לדחות על הסף התביעה והבקשה של המשיבות, מחוסר סמכות עניינית, מהנימוקים כמפורט בבקשה, ולחלופין להעבירה לבית המשפט המחוזי בתל-אביב יפו, אשר לו הסמכות המקומית.

פרקליטי המשיבות טענו, כי יש לדחות בקשה זו, מכיוון שאין בה ממש. לטענתם יש סמכות עניינית לבית המשפט לדון בתביעה ובבקשה לסעדים הזמניים, וזאת לאור ההלכה הפסוקה, לפיה המבחן לקביעת הסמכות העניינית הינו מבחן הסעד הנתבע. הסעד במקרה זה הוא מניעת תחרות שהצדדים תימחרו אותו בהסכם, והוא ניתן להערכה, בנוסף לסעד הכספי שהינו בתחום סמכותו של בית המשפט השלום. לא זו אף זו, בפתח הדיון הראשון במעמד הצדדים, לא הועלתה טענה זו מצד המבקשים, הם עצמם פנו בהליך לצו זמני לבית המשפט השלום בתל אביב-יפו ולא למחוזי ואף הודיעו כי בכוונתם לבקש איחוד הדיון בשתי התובענות.

בתי המשפט

10

בית משפט השלום ירושלים

בש"א 6330/08

בש"א 6111/08

ת.א. 11591/08

17/03/2008

לפני כב' השופטת ר' שלו-גרטל

3. העילות העומדות ביסוד עתירת המשיבות לסעדים הזמניים, ולאחר מכן לצווים הסופיים, הן: עילה חוזית, עילה של הפרת חובה חקוקה, לפי סעיף 192(א) ולפי סעיף 254 בחוק החברות תשנ"ט-1999 [סעי' 80, 81 בפרשת התביעה], הפרת סימן מסחר לפי סעיף 59(ב) בפקודת סימני מסחר [נוסח חדש] תשל"ב-1972 [סעי' 83 בפרשת התביעה], הפרת חוק עוולות מסחריות תשנ"ט-1999 [סעי' 85 בפרשת התביעה], הפרת סעיף 8 בחוק השליחות תשכ"ה-1065 [סעי' 87 בפרשת התביעה], ועילה מכוח התעשרות בלתי צודקת עקב תחרות בלתי הוגנת מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט [סעי' 86 בפרשת התביעה].

4. אכן, ברגיל שאלת הסמכות העניינית של בית המשפט נבחנת על פי הסעד המבוקש ולא לפי מהות הסכסוך [ע"א 27/77 טובי נ' רפאלי פ"ד לא(3), 561]. אולם, כאשר הדין עצמו קובע את נושא הסמכות לפי מהותו של הסכסוך, שאלת הסעד אינה יכולה להוות את הקריטריון המכריע בנושא. אלה למשל פני הדברים, כאשר צריך למיין את שאלת הסמכות בתובענה מסויימת, האם היא תוגש אל בית המשפט האזרחי הרגיל או אל בית המשפט לענייני משפחה. כך גם בנושאים דומים אחרים. על אחת כמה וכמה, עת הסעד המבוקש הינו צו מניעה ואיסור. על בית המשפט לבחון את השאלה האמיתית, הנתונה במחלוקת בין הצדדים [ראו ע"א 613/77 אדלר נ' שומרי אמונים בע"מ פ"ד לב(1), 788; רע"א 2792/04 שרתון ישראל בע"מ נ' Ontario 903115 Ltd ואח' דינים עליון סז, 486]. על רקע זה נפסק ע"י בית המשפט העליון, כי תביעה לביטול הסכם לניהול מלון, היא בתחום סמכותו של בית המשפט המחוזי, אף על פי שלצורך מימוש ההסכם, ניתנה למבקשות זכות החזקה במקרקעין עליהן נבנה המלון, ואף שאחת מתוצאותיה הבלתי נמנעות של קבלת התביעה, תהא פינוי הנתבעת ממקרקעי המלון [רע"א 2792/04, שם].

בתי המשפט

11

בית משפט השלום ירושלים

**בש"א 6330/08
בש"א 6111/08
ת.א 11591/08
17/03/2008**

לפני כב' השופטת ר' שלו-גרטל

נקודת הכובד של הסכסוך בין הצדדים בענייננו, אינה נעוצה בחוזה בין הצדדים אלא עיקר המחלוקת נוגע לחוסר ההגינות הנטען בתחרות המסחרית שבין הצדדים, והמנוגדת להוראות החוקים הרלוונטיים. הצווים המבוקשים בבקשת המשיבות, עניינם, בין השאר, מניעת תחרות, מניעת שימוש באתר אינטרנט, מניעת שימוש בדואר אלקטרוני, ואיסור הפרת חובת סודיות. צווים מעין אלו אינם ניתנים לשומה או להערכה כספית PER-SE. בנסיבות אלו, הסמכות לדון בסכסוך נתונה לבית המשפט המחוזי מכוח סמכותו השיורית לפי סעיף 40(1) בחוק בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984 [תא 544/95 (מחוזי י-ם) כהן נ' שבו דינים מחוזי, כו(4), 426; בש"א 2263/05 רבוע הכחול ישראל בע"מ נ' רמי לוי שיווק השיקמה בע"מ ואח' תק-מח 2005(3), 270].

לא זו אף זו, לאחרונה תוקן סעיף 40 לחוק בתי המשפט שעניינו הסמכות העניינית של בית המשפט המחוזי, באופן שהוסף ס"ק (4), לפיו בית משפט מחוזי ידון בין השאר בתביעה בענייני קניין רוחני, הכרוכה בתביעה בענייני קניין רוחני שהיא בסמכות בית המשפט המחוזי לפי פסקה (1), אף אם סכום התביעה או שווי נושא התביעה, אינו עולה על הסכום כאמור בסעיף 51(א)(2). "תביעה בענייני קניין רוחני", הוגדרה בחוק כתביעה אזרחית, לפי אחד או יותר מהחוקים המפורטים בסעיף, ביניהם, פקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972, וחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999. כפי שצויין לעיל, העילות העומדות ביסוד עתירת המשיבות לסעדים הזמניים, ולאחר מכן לצווים הסופיים, הן, גם עילות של הפרת חובה חקוקה, בין השאר, הפרת סימן מסחר לפי סעיף 59(ב) בפקודת סימני מסחר [נוסח חדש] תשל"ב-1972 [סעי' 83 בפרשת התביעה], והפרת חוק עוולות מסחריות תשנ"ט-1999 [סעי' 85 בפרשת התביעה].

בתי המשפט

12

בית משפט השלום ירושלים

בש"א 6330/08

בש"א 6111/08

ת.א. 11591/08

17/03/2008

לפני כב' השופטת ר' שלו-גרטל

יתר על כן, המשיבות הגישו גם בקשה לפיצול סעדים, בה טענו, כי הן אינן יכולות להעריך נזקים נוספים אותם גרמו המבקשים "הן לאור אי התגבשות הנזקים והן לאור העובדה שרק לאחר זמן ידעו התובעות על מעשים נוספים של הנתבעים ותוצאות המעשים". בנסיבות אלה, לא ברור בשלב זה הסעד הכספי שיתבע בסופו של דבר. סיכומו של דבר, צודקים המבקשים, כי אין סמכות עניינית לבית משפט זה, ואני מאמצת טיעוני פרקליטם כחלק מנימוקי החלטה זו. אין הצדקה לדחות התביעה על הסף, על פי הכלל לפיו אם מצא בית המשפט שאינו מוסמך לדון בתובענה, יעביר הדיון בה לבית המשפט המוסמך.

5. לאור כל האמור לעיל, אני נעתרת לבקשה ומורה להעביר הדיון בתובענה לבית המשפט המחוזי בירושלים.

6. המזכירות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום י' ב אדר ב, תשס"ח (17 במרץ 2008) בהעדר הצדדים.

ר' שלו-גרטל, שופטת